

DIA A DIA

amb Déu

Núm. 240 març-maig 2016

ESPERANT LA COLLITA

*No és encara el moment que es compleixi,
però vola cap al terme i no fallarà.
Espera-ho, si és que triga;
segur que vindrà sense retard.*

(Habacuc 2, 3)

Hi ha algú que mira un rellotge, espera, potser tranquil, potser nerviosa; torna a mirar-lo ... segueix esperant; espera una resposta, la resposta a la seva vida. Igual que el pagès espera el fruit del seu camp, igual que la terrissera mira amb expectació el forn on cou la seva peça ... de la mateixa manera, totes i tots esperem una resposta, la rèplica a la nostra existència.

En el nostre caminar hem sembrat llavors d'amor, però també d'odi; sements de pau, però també de guerra. Cada acció, cada pensament, cada moviment dels nostres peus ha plantat al nostre voltant llavors que portaran els seus fruits, que portaran la seva collita.

Però, sembrar és solament l'inici. La pluja ha d'arribar al seu temps, però no tanta com perquè enaiguategi la collita. El sol ha d'escalfar, sense defallir, però també sense excedir-se, perquè no cremi el que està per néixer. Esperem que allò que hem plantat creixi, que els camps s'omplin de color, que els fruits siguin abundants, que la benedicció ompli els nostres cors de la gratitud d'una excel·lent recol·lecció.

I aquest camí de l'espera és incert. Tremolem davant els elements que no podem controlar ... però també davant les errades

que, en la nostra tasca, hàgim pogut cometre. I si aquella llavor estava massa a prop del camí? I si la terra escollida no és fèrtil? I si he pecat d'excés o de moderació?

Massa vegades mirem al nostre voltant i ens adonem que no hem rebut el fruit que tant ens vam esforçar en plantar. No neix allò que esperàvem; hem vist com les tempestes maltractaven els primers brots, com la calor deshidratava els rebrots verds i com la collita semblava morir abans de néixer.

I per això seguim esperant, seguim mirant el rellotge d'un temps que, de cop i volta sembla relentir-se, i alhora sembla córrer massa de pressa. Amb neguit i esperança mirem els camps del nostre voltant, i voldríem veure ja nascuda la collita ... Però, el temps segueix passant, i les tempestes segueixen caient i el sol encara crema els sembrats.

No és encara el moment que es compleixi, però vola cap al terme i no fallarà ... Esperar no és fàcil. La impaciència i la inquietud ens acompanyen mentre mirem el rellotge. Amb esperança esperem el compliment de les promeses de benedicció, petits brots que no semblen prou per alimentar a tots els afamats, a totes les famèliques ... renous que no són prou per nosaltres, que volem una gran recol·lecció d'amor i de fe, fruits que amb paciència hem sembrat al llarg de la nostra vida.

Però, la promesa és que arribarà, encara que sembli trigar. El compliment vindrà i la nostra esperança serà una realitat per totes i tots, per als nostres i per als altres, per als de prop, i també per als qui viuen lluny.

No defalleixis, és temps d'esperar, però arriba el dia, el dia en que el Senyor complirà totes les seves benediccions.

Marta López

Comentaris diaris: reedició nº 141-143 (2004)

E.P.B.C. (ESGLÉSIA PROTESTANT DE BARCELONA CENTRE)
c/ dels Tallers, 26 - 08001 BARCELONA - 93-318 97 98

CULTES març 2016— maig 2016

<i>Diumenge</i>	<i>PREDICADOR</i>	<i>DIACA/AJUDANT</i>	<i>ORGANISTA</i>	<i>butlletí</i>
06/03/2016	MARTA LÓPEZ	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Pablo Turón	Caroli
13/03/2016	JONATHAN NAVARRO	Pepita Sánchez Esther Rión	Elies Cortès	Alícia
20/03/2016	MARTA LÓPEZ	Lluïsa Braña Anna Plantada/Daniel Marquès	Esther Raduà	Samuel
27/03/2016	MARTA LÓPEZ	PaquitaGarcia Marta Freixes	Benjamí Capó	Rubèn
03/04/2016	MARTA LÓPEZ	Elia González Abel Garcia	Pablo Turón	Daniel
10/04/2016	MARTA LÓPEZ	Lídia Guinot Elisabeth Cortés	Esther Raduà	Caroli
17/04/2016	MARTA LÓPEZ	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Benjamí Capó	Alícia
24/04/2016	JUDIT PALLÀS	Pepita Sánchez Esther Rión	Elies Cortès	Samuel
01/05/2016	MARTA LÓPEZ	Lluïsa Braña Anna Plantada/Daniel Marquès	Esther Raduà	Rubèn
08/05/2016	MARTA LÓPEZ	PaquitaGarcia Marta Freixes	Elies Cortès	Daniel
15/05/2016	MARTA LÓPEZ	Elia González Abel Garcia	Pablo Turón	Caroli
22/05/2016	MARTA LÓPEZ	Lídia Guinot Elisabeth Cortés	Benjamí Capó	Alícia
29/05/2016	JOEL CORTÉS	Eliseo Navarro Cristina Akamba	Pablo Turón	Samuel

Dimarts **1** **març** **Colossencs 3,16-17**

La carta de Pau als Colossencs fou escrita des de la presó a una comunitat que vivia un estira-i-arrotonsa entre la fe cristiana i les tradicions paganes i jueves dels seus membres. La carta conté un dels primers himnes que intenta copsar la immensitat del Crist. Ens invita a centrar-nos cada dia més en el seguiment de Crist com a paraula i acte. Que el dir i el fer vagin junts. Un bon propòsit.

Dimecres **2** **març** **Joan 1,14-16**

El pròleg de l'Evangeli de Joan és el reflex del text del Gènesi i una resposta a les preguntes filosòfiques sobre el sentit del món i de la vida. La Paraula no és sols un mot, és una persona viva, plena, que ha conviscut i segueix viva. La persona de Jesús segueix sent un interrogant per a molta gent que veuen en ell un profeta més, un ésser iniciàtic de la historia, però que no el senten proper, portador d'amor al món. Necessitem retrobar la nostra proximitat amb Ell, i deixar-nos habitar per la seva presència.

Dijous **3** **març** **2 Cròniques 20,15-17**

Cròniques: l'últim llibre del Antic Testament (cànon jueu) que recull coses oblidades per la "gran història". Un episodi d'una de les múltiples guerres de l'Antic Testament. Reis fidels i infidels es succeeixen, invasions cap aquí i cap allà; temporades de guerra i de pau. Sembla que el món no n'aprengui mai... Però enmig d'aquestes guerres, i baralles, mundials, espirituals, volem confiar i creure que...

Divendres **4** **març** **Lluc 12,22-25**

Expulsats del jardí, havent viscut per primer cop la nuesa i la fam, la por primordial que tothom experimenta en néixer. El nostre món occidental té les seves necessitats cobertes i no té la mínima idea del que poden experimentar mils de milions de persones arreu del món que ara, en aquest moment, no tenen ni per menjar, ni per vestir-se, elles i llurs famílies. Preguem perquè puguem descobrir que la riquesa de la vida està en la vida i no en la riquesa.

Dissabte 5 març Ezequiel 16,59-63

El poble d'Israel és a l'exili, a Babilònia, un dels episodis més durs de la seva història. Per què? És hora de buscar explicacions, o interpretacions per comprendre. Tot el capítol està dedicat a Jerusalem, la ciutat santa, que ha girat l'esquena a Déu i ha deixat de fer la seva voluntat; una traïció a la seva vocació: ser llum de les nacions. Però hi ha sempre una paraula d'esperança i de perdó. Déu no tanca la porta.

Diumenge 6 març 1 Joan 2,7-11

Les de Joan, tres cartes escrites en circumstàncies molt diferents i per a comunitats diverses. La primera carta ens torna a donar tots els eixos de l'Evangelí: Jesús és la llum, la lluita contra la foscor, el manament nou de l'amor: viure tal com Jesús havia viscut (v. 6). Preguem perquè la nostra vida sigui cada vegada més en Crist i Ell en nosaltres. Una vida de fe, esperança, amor i generositat amb tothom, proper o molt llunyà.

Dilluns 7 març Salm 103,8-12

Molt sovint es contraposa el Déu terrible i temible de l'Antic Testament al Déu d'amor del Nou Testament. Això, si mirem els gravats que va fer en Gustave Doré queda ben palès. Els Salms, part imprescindible de l'Antic Testament ens revelen a aquest Déu proper que estima com a Pare i dóna el perdó a cabassos. El Salm 103 és un dels més estimats i l'acostumem a llegir durant el Sant Sopar, però de vegades no sabem entrar en la dinàmica del perdó. L'entendem però no sabem viure'l plenament, ni per a nosaltres ni per als altres. Preguem per a poder trobar la força de perdre la por al passat, al present, i al futur...

Dimarts 8 març Hebreus 9,15-17

La carta als Hebreus vol fer entendre als lectors jueus del Nou Testament que Jesús era i és el Messies esperat, i que va complir totalment amb tots els requisits de la Llei. El passatge proposat ens ensenya a Jesús com a actor i subjecte de l'aliança que Déu fa amb el seu poble. Molt sovint oblidem tot el que hem rebut del poble d'Israel, en el que es troben les nostres arrels espirituals. Jesús va néixer, viure i morir com a jueu, i la resurrecció en primer lloc és una esperança nascuda dins del fariseisme. La nova aliança ens ha d'impulsar a la fidelitat, i no al menyspreu...

Dimecres **9** **març** **Romans 8,14-17**

Ésser fill és tenir una arrel, una nissaga. Un professor de teologia pràctica ens confessava a la facultat que el dia que va perdre el seu pare es va sentir com si hagués perdut el sostre, desprotegit. En situacions en les que ens podem sentir desarrelats, fràgils; en aquells moments en els que fins i tot els punts de referència del passat s'efumen, una força, la del Esperit, ens empeny, sorgeix des de dins, per fer-nos entrar en la relació fonamental que ens restitueix a la vida.

Dijous **10** **març** **Lluc 19,1-6**

Zaqueu era un rebutjat, col·laborava amb els romans. Segurament no s'esperava que Jesús li adreçés la paraula. Vivia aïllat en la seva condició de marginat, condemnat a viure en el silenci dels qui el jutjaven. Jesús va trencar el silenci: "Zaqueu, baixa, m'haig d'hostatjar a casa teva". Hi ha moments en els que ens acostem a Jesús sense creure-hi gaire, tan sols per a mirar-lo de lluny, sense voler implicar-nos gaire; una sola paraula seva, arribant fins al moll dels ossos, una sola paraula seva habitant tot el nostre interior pot transformar la vida.

Divendres **11** **març** **Lluc 19,7-10**

Un home pecador... un lladre... no té remei, no canviarà mai. L'etiqueta dels seus actes reprobables queda ben enganxada a la seva pell. L'amor que allibera i que salva ha de començar per vèncer la mirada i els cors d'aquells que jutgen i condemnen. En canvi, el perdó, donat i rebut, esdevé una força que transforma no tan sols el cor, sinó tota la vida, fins els seus aspectes més pràctics i materials, fins i tot el diner. La salvació no es desentén del nostre amor al diner; més aviat vol transformar-lo en desig d'equitat i de justícia.

Dissabte **12** **març** **Salm 126**

Senyor, gràcies, perquè enmig dels plors ve l'alegria; gràcies, perquè el goig de la teva presència, eixuga les nostres llàgrimes. La teva Paraula actua en la nostra vida i la transforma. Però Senyor fes que sapiguem obrir els ulls, el cor i l'esperit; tot el nostre ésser al reconeixement de el que tu fas i vols per nosaltres. Perdona'ns si de vegades et reduïm a un somni. Ets més que un somni, t'has fet home, t'has encarnat, i nosaltres amb quina facilitat et voldriem als núvols. Sobretot quan la teva gràcia esdevé cara, exigent. Senyor, gràcies... i perdona.

Diumenge 13 març Lluc 8,43-48

Una altra, que a primera vista, no es volia implicar gaire. Va intentar un acostament furtiu, per tenir tan sols un lleu contacte. La relació amb Jesús no és una qüestió de màgia. La salvació que ell dona no és similar a la que podem tenir amb una màquina dispensadora de refrescos –perdoneu el símil –; no es tracta de pitjar el botó i prou. Jesús vol més; busca la relació, la confessió i la paraula que alliberen; la fe que és més que màgia, que mou la voluntat, el cor i el pensament cap a una trobada amb Jesús. Només la fe, “sola fide”.

Dilluns 14 març 2 Samuel 7,17-22

“Soli Deo Gloria”. Només a Ell la Glòria. Un dels lemes de la Reforma Protestant. Tan sols Ell és Déu, no n’hi ha cap altre fora d’Ell, tan sols Ell és gran. I en canvi, quantes vegades passa que el nostre cor es deixa enlairar per tants i tants petits déus, confort, consum, diner, el culte al jo, el culte al cos, el bon menjar, i parem de contar... De tant en tant, cal asseure’s davant Déu, com va fer David, i si és per tancar els ulls encara millor. Fugir d’idolatries per retrobar el Déu vertader, el que tot i sent gran es va fer petit, es va fer home per ensenyar-nos a assumir la nostra humanitat.

Dimarts 15 març Gàlates 4,8-11

La lluita contra la idolatria sovinteja la vida del creient i de l’església. Festes, llunes, solsticis... L’apòstol parla de rituals pagans. També els tenim entre nosaltres, són rituals moderns als que no deixem d’assistir i de servir, de sacralitzar: jugadors de futbol, estrelles televisives, actors de cinema, etc, allunyen el cor i el pensament d’aquell que ens ha reconegut. No som nosaltres qui l’hem conegut, hem estat “reconeguts” per Ell. És com el fill pròdig. Quan anem al darrere d’altres déus necessitem tornar cap al Déu vertader, i ser coneguts de nou, rebuts de nou per ell amb alegria.

Dimecres 16 març Daniel 9,18-19

Després d’haver tingut diverses visions, Daniel prega pel seu poble. És important la nostra actitud en la pregària. Hem de pregar pel nostre país i per l’església. Daniel implora al Senyor que inclini la seva orella i que escolti, que miri la ruïna del poble. Daniel no confia en la seva pròpia justícia sinó en la misericòrdia del Senyor i no s’oblida d’acompanyar la seva pregària amb un clam de perdó.

Dijous 17 març Lluc 18,9-14

Avui seguim meditant en la nostra actitud en l'oració. És molt important la nostra vida d'oració i la nostra manera de pregar. En el text d'avui hi trobem dues actituds diametralment oposades. El fariseu confia en si mateix i li retreu a Déu tot el que fa, també hi ha una actitud de menyspreu envers el públicà. En canvi, el públicà demana perdó i confia només en la gràcia i misericòrdia de Déu.

Divendres 18 març Miquees 3,9-12

Les paraules del profeta són molt fortes en contra de les autoritats polítiques perquè abominen la justícia i perverteixen el dret. Els sacerdots també s'han apartat de Déu, com diu Jesús, són assalariats. El profeta anuncia la destrucció de Sió. Nosaltres hem de pregar pels governs del món i específicament pels del nostre país, perquè actuïn amb justícia. També hem de pregar pels nostres pastors i ministres, perquè actuïn amb verdadera vocació.

Dissabte 19 març Joan 3,17-21

Avui no està de moda parlar de salvació ni de condemnaió, però Jesús en parla i si volem ser fidels al seu missatge ho hem de tenir present. El text d'avui és senzill i clar, ens parla de l'amor de Déu però també de la seva justícia. La Paraula ens parla de fe i d'incrèdilitat, d'obres bones i d'obres dolentes, de llum i de tenebres. Jesús no ens coacciona però ens convida a seguir-lo.

Diumenge 20 març Isaïes 7,5-9

En el text d'avui veiem com Déu defensa el seu poble enfront dels seus enemics, els pobles veïns. A diversos llocs de la Bíblia veiem com Déu deslliura el seu poble dels enemics. A ningú li agrada tenir enemics i moltes vegades ens pensem que no en tenim, però si som fidels al missatge de la Paraula, Déu estarà al nostre costat i ens defensarà dels nostres enemics. Déu fa justícia i posa les coses al seu lloc.

Dilluns **21** **març** **Jeremies 20,7-9**

Com a Jeremies, Déu ens ha seduït i no podem fer altre cosa que anunciar el seu missatge, el Senyor ens ha fascinat i en el nostre cor hi ha com un foc abusador que ens empeny i és superior a les nostres forces. No hi fa res que els nostres enemics es burlin de nosaltres, com diu Pau a Romans 8, “si Déu és amb nosaltres, qui contra nosaltres”. Aquesta ha estat la força dels grans homes de Déu.

Dimarts **22** **març** **Romans 11,25-31**

Hem de reconèixer que a la Bíblia i en les coses de Déu a vegades no ho entenem tot, hi ha molts misteris que només els entendrem quan estem amb el Senyor. Les coses que afecten a la nostra salvació són clares, perquè ningú pugui tenir cap excusa, però hi han altres assumptes que ens resulten foscos i l'apòstol Pau també ho reconeix. Què passarà amb Israel? El Senyor ho sap i nosaltres confiem en la seva misericòrdia.

Dimecres **23** **març** **Romans 11, 32-36**

Davant la majestat i la sobirania de Déu només hi ha lloc per a la sorpresa. En el nostre intent d'entendre els judicis i els camins de Déu, ens adonem que aquests són inassolibles, i són fora de la nostra comprensió humana. Lamentablement moltes vegades passem el temps intentant buscar pistes que ens assenyalin com Déu actua. Pau ens convida a descansar en la providència divina. Deixem-nos sorprendre pel Déu de la Gràcia!

Dijous **24** **març** **Jeremies 31, 10-14**

El nostre món globalitzat viu immers en les tecnologies de la comunicació. Avui, més que en cap època, disposem de més informació que mai per ràdio, premsa, televisió i internet. Els mitjans de comunicació ens saturen amb els seus missatges i paraules. En aquest context és necessari aturar-se per escoltar, no les paraules humanes, sinó la paraula del Senyor. Aquesta paraula que ens encoratja a seguir avançant en la nostra vida, aquesta paraula que alleuja les nostres ferides i dóna sentit a les nostres vides.

Divendres 25 març Mateu 9, 1-8

En aquest text, Mateu ens descriu la força del perdó. Jesús se'ns presenta com el qui guareix i perdona el pecat i les faltes. El pecat segons la Paraula, és tot allò que ens separa i aïlla de Déu i del nostre proïme. És a dir, tot el que ens invalida com a persones i ens deshumanitza. La força del perdó que ens ofereix Jesús possibilita una nova relació amb Déu i els nostres semblants. Nosaltres som cridats a viure i compartir la força del perdó amb els altres.

Dissabte 26 març Marc 9, 33-37

En aquest relat se'ns descriu una situació que ens és molt familiar. Dintre nostre hi ha un desig més o menys intens per ser el primer, per figurar, per destacar. Jesús ens recorda que els seus deixebles han de viure els valors que van a contracorrent en aquesta societat, els valors del Regne de Déu. Un nen petit simbolitza la dependència total del seu pare, tot el que ell té és donat pel seu pare. Nosaltres per ser fills i filles de Déu, hem de viure una vida marcada per la dependència total de Déu, sabent que tot el que tenim prové d'Ell. És per això, que les disputes per assolir el primer lloc ja no tenen sentit per nosaltres.

Diumenge 27 març Joan 6, 16-21

Algú ha dit que viure és dur i difícil. Hi ha un nucli de veritat en aquesta afirmació quan observem els problemes i dificultats que hem d'afrontar en el nostre viure quotidià. Els cristians no estem exempts de les tempestes en les nostres pròpies vides, i com ens recorda S. Juan de la Creu de vegades hem de creuar per "la nit fosca de l'ànima". Però enmig del dolor, l'ansietat o la preocupació podem escoltar la veu clara i nítida de Jesús que ens recorda que ell és al nostre costat. Donem gràcies a Déu !

Dilluns 28 març Jeremies 20, 10-13

En la nostra reflexió d'ahir reflexionàvem sobre les dificultats i problemes que vivim en el dia a dia. En el nostre text d'avui Jeremies comparteix la seva experiència de sentir-se criticat i perseguit pels seus amics. En aquestes circumstàncies, la solitud es fa més dura i real, sembla que ja no es pot confiar en ningú. Però, el profeta ens recorda que aquesta aparença no és real, Déu està al nostre costat protegint-nos i guardant-nos de tot mal. Gràcies a Déu per el seu esguard!

Dimarts 29 març 1 Reis 8, 56-60

La pau de la qual ens parla el text és el shalom de Déu, que fa referència a la relació d'harmonia i felicitat que s'estableix quan els homes i les dones restableixen la seva relació amb Déu. El text ens convida a seguir els manaments i a escoltar la veu de Déu de dia i de nit. Necessitem disposar de temps per estar a prop del nostre Déu. Potser faci falta ordenar les nostres prioritats en la vida per donar el primer lloc al Senyor.

Dimecres 30 març Lluc 9,18-21

D'alguna manera, en un moment o en un altre, tots som confrontats amb Crist. Ell arriba a la nostra vida i sempre ho fa amb una exigència: la conversió als valors del Regne de Déu. Aquesta trobada amb Crist pot tenir diferents respostes. De fet, la gent, aleshores i ara, les dóna. Però només n'hi ha una de vàlida, la de Pere: "Tu ets el Messies de Déu". No tothom pot donar-la. Cal haver viscut amb Crist, compartit la seva vida i escoltat la seva paraula.

Dijous 31 març Deuteronomi 6,4-9

Aquesta és la professió de fe que els israelites reciten a l'hora de la pregària. Reuneix els elements essencials de la pràctica religiosa: el reconeixement de Deu, com el que és més important a la vida, i l'amor a Déu que ha d'impregnar tota l'existència del creient. Però a aquests dos elements Jesús n'hi va afegir un altre: estimaràs el teu proïsme com a tu mateix.

Divendres 1 abril Hebreus 4,7-11

La paraula de Déu insisteix molt sovint en la importància a la vida humana del que implica el mot "avui". La vida mai no la tenim del tot. Sempre se'ns escapa. La tenim i la deixem de tenir en un moment. D'ella només posseïm el moment present, l'avui, més encara, l'ara. Per tant, totes les nostres decisions les hem de fer en present, en aquest moment que encara és nostre i que representa la nostra gran oportunitat. També per a la salvació.

Dissabte 2 abril Job 14,1-6

Job es queixa de la vida. És massa feixuga i passa massa de pressa. I, a més, Déu no ens deixa descansar tranquils. Pesa damunt de l'home la por del judici. És això un mal? El coneixement de la caducitat de la vida és el que pot portar saviesa al nostre cor. No tenim tot el temps, ni totes les oportunitats. Tenim només un temps i cal aprofitar-lo per treure el que és millor de la vida.

Diumenge 3 abril Lluc 10,17-20

El missatge que Jesús ens dóna és que els dimonis, l'esperit del mal, està derrotat. No té cap possibilitat de victòria. L'evangeli que prediquen els setanta-dos és poderós per obrir un camí de llum en un món de tenebres. D'això n'hem d'estar convençuts els que, en la nostra vida diària, tractem de comunicar-lo. La victòria no serà sempre immediata, però "la paraula de Déu, mai no torna de buit".

Dilluns 4 abril Jeremies 20,14-18

Potser aquí hauríem de dir "no" al profeta, com també a passatges semblants en el llibre de Job. És cert que hi ha monstruositats, pena i sofriment a la vida, però això no ens ha de portar a la desesperació. Jesús va venir a dir-nos que no tot és fosc i que hi ha esperança. És cert que tots els homes s'han perdut i han caminat els seus propis camins lluny de la llum i del bé. Però, és a aquests homes malalts i perduts que Crist va venir a salvar i sabem que, després de la tenebra i la tempestat, vindrà la llum.

Dimarts 5 abril Mateu 6,5-8

La pregària sempre se suposa en un home creient. No pot haver-hi cap mena de vida cristiana si la pregària no hi és present. És imprescindible per a la pràctica de la pietat. Si Déu és una realitat diària per a nosaltres, no ens podem passar d'entrar en comunió amb ell i obrir-li el cor. Però, fes que sempre la teva pregària sigui autèntica i sincera. La que es fa cara a la galeria no serveix per a res. Només per a condemnar-nos.

Dimecres 6 abril Càntic 8,6-7

Posa'm com un segell sobre el teu cor, com un segell sobre el teu braç, perquè l'amor és fort com la mort, la passió, inexorable com l'abisme: les seves flames són flames abrandades, una flama divina.

Els mars profunds no podran apagar l'amor, ni ofegar-lo les fonts dels oceans. I si algú oferia tots els béns de casa seva a canvi de l'amor, només obtindria menyspreu.

Dijous 7 abril Salm 13

Fins quan, Senyor, em tindràs en l'oblit? Fins quan m'amagaràs la mirada? Fins quan portaré dintre meu tants neguits, tantes penes tot el dia dins el cor? Fins quan l'enemic triomfarà contra mi? Mira i respon-me, Senyor, Déu meu! Omple'm els ulls de claror, que el son de la mort no me'ls acluqui; que no digui l'enemic: «L'he vençut.» Els adversaris s'alegrarien de veure'm caure. Però jo confio en el teu amor, el meu cor s'alegra perquè em salves. Canto al Senyor pels seus favors.

Divendres 8 abril Lluc 6,17-19

Després Jesús va baixar amb ells de la muntanya i s'aturà en un indret pla. Allí hi havia molts dels seus deixebles i una gran gentada del poble, vinguda de tot el país dels jueus, de Jerusalem i de la costa de Tir i de Sidó, per escoltar-lo i fer-se guarir de les seves malalties. Els turmentats per esperits malignes també eren curats. Tota la gent intentava tocar-lo, perquè sortia d'ell una força que guaria tothom.

Dissabte 9 abril Èxode 20,1-7

Déu va donar al poble d'Israel aquests manaments: «Jo sóc el Senyor, el teu Déu, que t'he fet sortir del país d'Egipte, la terra on eres esclau. No tinguis cap altre déu fora de mi. No et fabriquis ídols; no et facis cap imatge del que hi ha dalt al cel, aquí baix a la terra o en les aigües d'aquí baix. No els adoris ni els donis culte, perquè jo, el Senyor, el teu Déu, sóc el Déu-gelós: demano comptes als fills de les culpes dels pares fins a la tercera i la quarta generació dels qui no m'estimen. Però, per als qui m'estimen i guarden els meus preceptes, mantinc el meu amor durant un miler de generacions. No juris en fals pel nom del Senyor, el teu Déu, perquè jo, el Senyor, no tinc per innocent el qui jura en fals pel meu nom.

Diumenge 10 abril Èxode 20,8-17

Recorda't de consagrar-me el repòs del dissabte. Tens sis dies per a treballar i fer totes les feines que calgui, però el dia setè és el dia de repòs, dedicat al Senyor, el teu Déu. No facis cap treball ni tu, ni el teu fill, ni la teva filla, ni el teu esclau, ni la teva esclava, ni cap dels teus animals, ni l'immigrant que resideix a la teva ciutat. Perquè en sis dies el Senyor va fer el cel, la terra, el mar i tot el que s'hi mou, però el dia setè va reposar: per això el Senyor ha beneït el dissabte i l'ha consagrat. Honra el pare i la mare. Així tindràs llarga vida en el país que et dona el Senyor, el teu Déu. No matis. No cometis adulteri. No robis. No acasis ningú falsament. No desitgis la casa d'un altre. No desitgis la seva dona, ni el seu esclau, ni la seva esclava, ni el seu bou, ni el seu ase, ni res del que li pertany.»

Dilluns 11 abril Mateu 5,1-12

En veure les multituds, Jesús pujà a la muntanya, s'assegué, i se li acostaren els deixebles. Llavors, prenent la paraula, començà a instruir-los dient: «Feliços els pobres en l'esperit: d'ells és el Regne del cel! Feliços els qui ploren: Déu els consolarà! Feliços els humils: ells posseiran la terra! Feliços els qui tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà! Feliços els compassius: Déu se'n compadirà! Feliços els nets de cor: ells veuran Déu! Feliços els qui treballen per la pau: Déu els anomenarà fills seus! Feliços els perseguits pel fet de ser justos: d'ells és el Regne del cel! Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran, us perseguiran i escamparan contra vosaltres tota mena de calúmnies! Alegreu-vos-en i celebren-ho, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. També així van perseguir els profetes que us han precedit.

Dimarts 12 abril Osees 10,11-12

Efraïm era una vedella ben acostumada, que de bona gana batia el blat; però li vaig posar un jou al seu coll fornit: vaig enganxar Efraïm al jou, Judà va llaurar i Jacob va esterrossar el seu camp. Vaig dir: "Sembreu-vos llavor de justícia, colliu fruits de bondat; llaureu-vos un camp nou. Ara és el moment de cercar-me a mi, el Senyor, fins que jo vingui i escampi la salvació damunt vostre."

Dimecres 13 abril Romans 5,1-5

La justícia rebuda de Déu no es quedarà sola a la teva vida: Si és la seva justícia (i no una autojustificació pròpia), aviat la veuràs acompanyada per les seves amigues: pau, fe, gràcia, paciència, virtut, esperança, amor. És tota una família graciosa que entra a instal·lar-se en el cor per fer-lo la seva casa i omplir-lo de vida i no deixar que les tribulacions de fora hi entrin i l'ocupin i el tirin a baix. La seva justícia és la teva santedat, una vida nova.

Dijous 14 abril Isaïes 62,8-9

El que ens sembla una cosa petita i normal és una gran benedicció i fruit preciós de la pau: Ens adonem a la casa Europa del que significa poder alimentar-nos dels propis cereals i beure el propi cava? Sembla que no – sinó, no malgastariem tant. A altres continents encara estan esperant aquesta benedicció, i comencen a veure als seus germans blancs com enemics que s'alimenten del seu arròs i beuen el seu cafè sense deixar gairebé res a canvi. Doncs valorem les coses i la gent, col·laborem amb Déu! Consumim menys, comprem bo, paguem just - serà per benefici de tothom.

Divendres 15 abril Lluc 12,4-7

Ja ens hem acostumat a mesurar el valor de la vida per quantitats: d'anys, de vivències, d'èxits, de reconeixement, de diners? L'evangeli ens recorda el que en el fons de l'ànima encara sabem: El valor de la vida només és que sigui viscuda, que seguim vius de debò. I més que hi acumulem d'aquestes quantitats (que anomenem seguretat), més perill corre la vida d'ofegar-se, de ser una mort prolongada i tornar-se un infern. Encara no hem entès a Jesús, si temem més la mort després de la vida que la present. Doncs no tinguis por: Viu!

Dissabte 16 abril Salm 84,2-6

La casa del Senyor s'ha posat en camí. No sempre ha estat fixa. Des del principi Déu ha sigut un vagabund, caminant amb el seu poble a través de deserts i d'aigües. Els israelites encara sabien que ni els cels dels cels poden agafar a Déu. Però per estar més a prop, a Déu li va agradar viure a una casa estable enmig del poble – durant un temps, fins que va voler venir encara més a prop, viure-hi amb cara humana, tangible i ferible. Llavors ha volgut fins i tot entrar dins nostre i va enviar el seu Esperit, lleuger com l'alè, fort com foc. Es va construir la seva casa amb nosaltres com pedres vives. Així una altra vegada està en camí, cap a els qui no tenen casa, perquè gaudeixin de la seva: de germanes i germans.

Diumenge 17 abril Lluc 5,27-32

Sembla que, per seguir a Jesús i entendre'l, fa falta admetre la pròpia malaltia i reconèixer estar malalt. Com el Leví, aquest funcionari acomodat que tenia de tot i més: la comoditat de seure, el poder d'imposar fiances, la seguretat dels diners. Però malgrat això no era feliç, patia misteriosament, sentia la seva vida defallir – sinó, no s'hagués aixecat de sobte i seguit per només una paraula cap a un futur desconegut però sà. Els fariseus en contra se senten sans, es queden immòbils, Jesús no els pot tocar ni curar. Viuen sense ferides i moren sense sanador. El qui no s'obre, quedarà sol. No li passarà res. Res de mal ni res de bo.

Dilluns **18** **abril** **Mateu 5,13-16**

Tu ets sal: No has de ser crema, ni sucre, ni llevat- simplement ser sal, i no perdre el gust.

Tu ets llum: No has de ser núvol, ni tempesta, ni foscor, ni foc artificial – simplement cremar i no amagar la teva energia. Així es veurà qui t'ha encès, així al voltant teu creixeran claredat i claror.

Dimarts **19** **abril** **Gènesi 39,20-23**

Josep no es va resignar dins la presó. Hagués pogut dir-se: Aquest és el lloc més injust de l'univers, aquí no té sentit cap esforç, ja no crec en la justícia, m'he d'esforçar per salvar la pell. Gràcies a Déu, Josep no va d'actuar així. No havia d'acabar així, com hagués estat normal, perquè "el Senyor era amb ell i va mostrar-se bondadós amb Josep". Josep no tenia sort a la seva vida, però tenia la gràcia d'un Déu que no s'atura davant d'uns murs que semblen lloc de penitència i de penalització. El Senyor va ser bondadós amb ell, i amb ell va canviar fins i tot a la presó.

Dimecres **20** **abril** **Hebreus 12,1-3**

La vida, una carrera. Aquest dia, una nova etapa. Cada pas, un nou esforç. Quina perspectiva més dura! No s'assembla massa a la que ens pinten els apòstols del capitalisme, que ens volen fer creure que som àguiles, quan som ovelles per ser menjades per ells? La vida, una carrera, cadascú contra l'altre? Sí, diu l'apòstol de Crist, la vida és una carrera. Però amb una finalitat diferent, amb rastres per seguir i amb companys davant, darrere i al costat. La fi ja és clara: la dreta del tron de Déu, felicitat i plenitud per a tu i per als altres. I qui ho tingui clar, pot passar també per altres etapes: de suplici i de creu, de vergonya i d'atac. No importen tant aquests passos, veient les rastres de Jesús, sentint la seva força i sabent que els seus seguidors estan al costat nostre. Perquè la vida és comunitat, la vida és esforç, la vida és alè, la vida és avançar.

Dijous **21** **abril** **Salm 82**

El que va passar a l'assemblea divina, a la gran reunió de tots els déus imaginables, és necessari també a la terra, entre les persones de carn i ossos. M'imagino que en una assemblea així el nostre Déu no tenia gaire bona fama: vestit amb un abric massa vell i amb sandàlies de pastor, romàntic i colèric, sempre alça la seva veu a favor dels més miserables i critica els altres déus, que sense ell podrien viure tan tranquils i orgullosos. Però, aquest déu sense nom els hi recorda: No hi ha vida, si no és la vida de tots. No tindreu futur, si no el tenen els desvalguts. Caureu si no alceu els altres. "Què bé, Déu, que tots els pobles són possessió teva!" – "Què bé, fill meu, filla meva, que alces la teva veu a la terra!"

Divendres 22 abril Mateu 28,18-20

Jesús s'acostà i els va dir: «He rebut plena autoritat al cel i a la terra. Aneu, doncs, a tots els pobles i feu-los deixebles meus, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant i ensenyant-los a guardar tot allò que us he manat. Jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món.»

Dissabte 23 abril Proverbis 21,2-8

Per això són benaventurats els humils i compassius, els qui tenen fam i set de justícia, els pobres en l'esperit i nets de cor. De tots ells és el regne del cel, que es mostra ja a la terra - potser no amb èxits impressionants però amb claredat i rectitud. Hi ha un testimoni amb paraules i un testimoni amb fets. Hi ha un estil de vida que nega el Déu de vida i afirma només el Jo. I hi ha una ètica de la vida que és, sabent-ho o no, cristiana o altra, conscientment o innocentment, una lloança al Senyor de la vida.

Diumenge 24 abril Marc 8,31-34

Jesús "els ho deia amb tota claredat", però els deixebles no li entenen o no volen entendre. "Cal que" passi tot això: patir i rebuig, mort i resurrecció. Tot això no entra en els plans dels deixebles, és per renyar segons mides humanes: "No call!" Jesús ho sap millor, perquè veu les coses amb la mirada de Déu, no la humana. Per això també sap diferenciar les veus bones de les dolentes, les salvadores de les diabòliques. Amb claredat ho diu als seus: El camí amb mi no és només una passejada, cal que passi per la creu. Avui s'ha de dir també: No fem un altre pla del patir, pensant que cal sempre! No pensem que tot ho hem de portar, com Jesús! No som Jesús. Però, mantinguem l'orella oberta per la veu que diu: "Cal."

Dilluns 25 abril Job 7,17-21

"On aniria lluny del teu esperit? On fugiria lluny de la teva presència? Si pujava dalt al cel, hi ets present. Si m'ajeia als inferns, també t'hi trobo. Provaré de prendre les ales de l'aurora? Aniré a viure a l'altre extrem del mar? També allà les teves mans m'hi portarien i m'hi vindrien a buscar. Diré, doncs, que m'amaguin les tenebres i tingui per llum la negra nit? Per a tu no són fosques les tenebres i la nit és tan clara com el dia: llum o fosca et són igual." (Salm 139,7-12). Saber això no és còmode. La presència de Déu acaricia i consola i crema i devora, fins que neixi d'aquest contacte una nova, més pura, més veritable vida.

Dimarts 26 abril Mateu 20,25-28

Sense cap dubte, Jesús coneix el perill, la malaltia que l'ésser humà pateix com a conseqüència del pecat, que és l'afany de poder. Sap també que, per desgràcia, no només l'ostenten i la sofreixen els polítics, sinó també els creients i religiosos. L'afany de poder enverina i corromp, per la qual cosa Jesús ens invita a prendre el seu exemple (vers., 29). L'antídot contra aquest càncer és el servei que es realitza com a satisfacció personal. És servei als altres, però ... l'autèntic servei és servir sense més, no esperant res a canvi.

Dimecres 27 abril Zacaries 2,10-13

Crec recordar que hi ha un refrany castellà que diu: "el que canta su mal espanta", però aquí (vers.10) la invitació a cantar no té res a veure amb aquest refrany, sinó que ens invita a l'alegria; alegria que res no té a veure amb les nostres expectatives, o en tenir o no tenir, o amb l'esforç o amb... El plaer o l'alegria humana depèn de les coses. Pel contra, el goig del Senyor, no. Es basa simplement en què el Senyor ve, i que la seva presència estarà permanentment amb nosaltres i, amb això, la possibilitat que les nacions s'uneixen. Per això, "Canta i alegra't!"

Dijous 28 abril Hebreus 1,1-4

Tractar de definir o interpretar aquest text en unes línies es una tasca impossible. El nucli del misteri de la vida és allí, gloriós i indefinible, en la persona de Jesucrist, el Verb, la Paraula per la qual tot ha estat fet. Gràcies a ella vivim, ens movem i som. Cal subratllar l'evangeli per a nosaltres que és la purificació dels nostres pecats; purificació que hem tractat de realitzar mitjançant mètodes, normes, esforços inútils, però que gràcies a la irrupció de la Paraula en nosaltres, sentim com una real i vertadera benedició.

Divendres 29 abril Daniel 6,26-29

Penso que sovint ens fem una imatge de Déu que no s'avé amb la realitat. És com un Déu que no té res a veure amb la història, la política, reis, governants, la ciència, els científics. Però en aquest text i en tot el context veiem que Daniel s'hi mou com un peix en l'aigua amb la seva relació amb els polítics, reis, científics, savis, religiosos, sense perdre la seva identitat amb el Déu vivent. I, malgrat ser acusat de traïció i de deslleialtat al rei, Daniel és fidel al Senyor. I el Senyor el beneeix i el prospera. Daniel va fer història i va mostrar que Déu és el promotor de la història, com ho van reconèixer reis tan poderosos com Nabucodonosor, Darius i Cir. El Déu de Daniel és el Déu de la història.

Dissabte 30 abril Colossencs 2,13-15

Pau ens exhorta a no deixar-nos enganyar per filosofies, sistemes, teories o comentaris que tracten de suavitzar la nostra errada manera de viure. La nostra situació era tan crítica que érem morts, tot estava en contra, no vivíem i una llarga llista d'acusacions ens condemnaven per a sempre, però malgrat la gravetat de la nostra situació, Crist, morint a la creu per amor, supera la tradició i la seva sang esborra la llista d'acusacions, i així queden perdonats tots els nostres pecats i ressuscitem amb ell.

Diumenge 1 maig Marc 10, 32-34

Per alguna raó els deixebles haurien sentit alguna cosa sobre el que havia de passar al seu estimat Mestre a Jerusalem. Diu el text que estaven sorpresos i que el seguien amb por. ¿És aquesta una actitud estranya? La seva sorpresa és normal. Com podia ser que la vida de Jesús hagués d'acabar tan malament, quan ells l'havien vist ple de poder i d'autoritat? No ho entenen, estan sorpresos i la seva por és evident davant el perill a què estaven exposats. Però Jesús els pren a part, els tranquil·litza amb la notícia que tots coneixem com història i també com part del pla de Déu. Aquesta mini-confessió o credo, constitueix la nostra redempció. A l'evangeli, malgrat la passió i la mort, hi ha victòria. "En el món tindreu tribulació, pero confieu, jo he vençut el món. El Senyor ha ressuscitat!"

Dilluns 2 maig Salm 139,1-6

Penso que les afirmacions de David en aquest salm indiquen un coneixement profund de Déu i de la Paraula. Però David no diu res nou. Són molts els qui afirmen l'omnipresència i l'omnipotència de Déu. Tot això es pot afirmar com una abstracció, però David va molt més enllà. El seu mèrit és que ell viu aquest poder de Déu com quelcom íntim i personal. I és en això que es troben els sentiments creatius i genuïns d'aquest home que estimava profundament Déu. Per a ell, Déu és molt més que un tema. Hi ha una comunió tan íntima que sent la presència de Déu, no com un policia o un espia que el coneix de dalt a baix, sinó com un bon amic que l'envolta de pau i bona voluntat.

Dimarts 3 maig Lluc 11,1-4

No hi ha cap possibilitat de vida cristiana sense l'oració. La pregària és fonamental a l'hora de establir la rutina diària. Jesús ens en dóna un model, l'anomenat Pares-nostre, però no ens mana que aquesta sigui la nostra única forma de pregar. Al contrari, pregar és obrir el cor davant de Déu i exposar-li tots els nostres pensaments, malgrat siguin profans.

Dimecres 4 maig Proverbis 10,20-24

“Parlar per parlar” és el nom d’un programa de ràdio. Tothom diu el que pensa, sense pensar més enllà. Però les paraules són importants a la vida i cal dir-les pensant bé quina és la seva importància. Amb les paraules és pot fer molt de bé, però també poden ser un instrument que faci mal, com un tall d’espasa.

Dijous 5 maig Lluc 18,1-8

El passatge d’avui ens invita a mirar amunt, al tron de Déu, com ho fa Salomó en el dia de la inauguració del temple. Avui és el Dia de l’Ascensió. Recordem com el Senyor va ser glorificat, pujà al cel, i esperem que d’allí vindrà a jutjar el vius i els morts. Però, sobretot, que establirà el seu regne de pau i justícia i tot serà renovat. La promesa bíblica és la d’un nou cel i una nova terra.

Divendres 6 maig 1Reis 8,27-30

Una promesa i un dubte. La promesa és que els nostres clams per justícia, en un món on el sofriment està tan mal repartit, seran escoltats i, a la fi, quan cada cosa sigui posada en el seu lloc, veurem la justícia de Déu. ¿Tindrem paciència per esperar aquesta justícia en el temps que Déu assenyali? Jesús ho posa en dubte: ¿trobarà fe a la terra? Si és així, no serà per la nostra fidelitat, sinó per la seva.

Dissabte 7 maig Joan 16,29-33

L’apòstol Pau ens va advertir: “qui pensi està ferm, que miri de no caure”. Jesús també ens va fer el mateix advertiment. Hi ha moments a la vida –gràcies a Déu!- en els que tot està clar. El sol brilla a la nostra vida i la fe viu un temps de bonança. Però, no sempre és així. També arriba el mal temps i els vents freds d’aquest món ens assoten. ¿Mantindrem aleshores la confiança? Preguem al Senyor que sigui així.

Diumenge 8 maig Èxode 17,8-13

Hauríem d'entendre el simbolisme del passatge. Es refereix al poder de l'oració i a la constància en fer-la "dia a dia". Ha de ser un "pregar continu" com ens mana l'apòstol Pau. La nostra força ve del Senyor, d'on esperem l'ajut. En aquesta pregària la comunitat ens ajuda. I ens sosté, com Aaron i Hur sostenien els braços de Moisès.

Dilluns 9 maig Jeremies 31,31-34

Aquest passatge arriba a una comprensió de la fe digna de l'ensenyament de Jesús a l'evangeli. La vida de pietat no consisteix en el compliment exterior de la llei. Mai no la podem complir, ni ens pot servir de camí de salvació. La vida de pietat arrenca des de dins, del cor, i la salvació és sempre per la fe. Aquesta és la nova aliança.

Dimarts 10 maig Efesis 1,3-6

Una de les coses més maques de l'evangeli i la seva interpretació en el si de la comunitat cristiana, és que coneixem "el Déu i Pare de nostre Senyor Jesucrist." Déu no l'hem vist mai, però, per Crist, sabem com és i com ens estima, i com ens beneeix. L'impuls de l'acció de Déu és sempre l'amor que ens té i que, en Jesucrist, ha pres la forma de les seves més grans benediccions. Tot el que som i tenim ho devem a aquest amor incomprendible de Déu que es manifesta en Crist.

Dimecres 11 maig Zacaries 4,6-10

La reconstrucció del temple de Jerusalem, en temps d'Esdras, va ser una obra grandiosa en la que ben pocs hi creien. Era possible reconstruir els murs de Jerusalem i el gran temple de Salomó? Humanament semblava impossible, però aquí està el missatge del profeta Zacaries de part de Déu: "No valen ni força, ni armes, només compte el meu Esperit".

Dijous 12 maig Fets 1,1-5

Qui escriu aquest llibre dels Fets és Lluc, l'autor del tercer evangeli. Són dos volums de la mateixa història. En el primer havia explicat l'obra de Crist; en el segon explica els principis de l'Església. És una nova realitat, però és el mateix Senyor que no va quedar a la tomba. La novetat d'aquesta nova realitat es manifesta en el fet que seran batejats amb l'Esperit Sant.

Divendres 13 maig Isaïes 41,8-10

Una i una altra vegada hauríem de llegir el verset 10 i aprendre'l de memòria. És especialment profitós en temps de debilitat o de dolor, quan es tan fàcil deixar-se portar pel desànim i la tristesa. És aleshores quan la Paraula de Senyor pren nova força i ens anima i ens fa mirar al nostre Déu "que ens sosté amb la seva mà bondadosa." Israel no ha de tenir por de res, nosaltres tampoc.

Dissabte 14 maig Marc 1,32-35

La força de Jesús, capaç de guarir malalties i expulsar dimonis, residia en la pregària. Ens ho diu aquest passatge, però també molts altres. I això no és només veritat de Jesús. Ell ens va ensenyar a pregar i ens va prometre que ens escoltaria i ens contestaria. Recordem, encara que sigui només un símbol, que la fe "mou les muntanyes".

Diumenge 15 maig Gènesi 11,1-9

El diumenge de la Pentecosta és una de les grans festes típicament cristianes. Recorda una festa jueva, però l'església li ha donat un nou contingut: És la commemoració del naixement de la comunitat cristiana. No ens vam associar per tal d'establir una nova religió, sinó que vam ser reunits per l'Esperit Sant i ell ens va unir en una nova relació fraternal. A la Pentacosta va néixer l'Església de Crist.

Dilluns **16** **maig** **Fets 2,1-13**

La maledicció que pesa sobre els homes, no és només que parlem llengües diferents, sinó que, parlant la mateixa llengua, tampoc no ens entenem. La torre de Babel és símbol de la confusió, no tant perquè a partir d'allí, els homes es van dispersar, sinó perquè molt sovint usem el llenguatge, no per arribar a un enteniment entre tots, sinó per enganyar-nos els uns als altres.

Dimarts **17** **maig** **1Corintis 11,23-26**

Nosaltres, els protestants, gairebé mai usem la paraula "eucaristia" per referir-nos a la Santa Cena. Però, potser ho fem malament, perquè "eucaristia" significa acció de gràcies i aquesta actitud d'agraïment al Senyor és la que ha de presidir la comunitat cristiana al voltant de la taula de la comunió. En ella recordem i fem present el Senyor que es va donar per nosaltres.

Dimecres **18** **maig** **Gàlates 3,1-5**

La carta als Gàlates és una de les més fortes que va escriure l'apòstol Pau. Està escandalitzat per l'actitud que els creients de Galàcia havien pres. Alguns dedueixen d'això que Pau era molt doctrinari i no volia permetre cap desviació de la doctrina que ell predicava. Però, això no és així. La seva actitud va ser sempre molt oberta a les diferents sensibilitats cristianes, però el que ell de cap manera volia acceptar era una corrupció de l'evangeli. I posar la llei en lloc de l'evangeli ho era.

Dijous **19** **maig** **Amós 8,11-12**

Com seran els dies que vindran? Seran aquests dels que parla el profeta quan les gent voldrà escoltar la paraula de Déu i no la trobarà enlloc? Refusar una i una altra vegada la paraula de Déu ens pot portar a una insensibilitat tal que ja no la sabem reconèixer. A força de no voler escoltar el que Déu ens diu, fa que ens tornem sords. Hem endurit el cor i no hi ha camí de sortida.

Divendres 20 maig Efeſis 1,13-14

L'antic catecisme metodista deia que nosaltres van ser creats per a la glòria de Déu. Això mai no em va semblar una explicació entenedora. El passatge de Pau ens ho torna a dir: que siguem lloança de la seva glòria. Com ho hem d'entendre? La nostra pròpia glòria està íntimament unida a la glòria de Déu en el sentit que hem d'ocupar el nostre vertader lloc en la gran simfonia de la creació.

Dissabte 21 maig 2Corintis 3,2-6

Tot el passatge va "en contra" de la Llei i dels papers. Va també en contra de la burocràcia eclesiàstica. El que val és l'Esperit, perquè la lletra mata. No li cal a l'apòstol presentar cartes de recomanació o títols que l'avalin. Té cartes de presentació més autèntiques. Són les vides d'homes i dones que han estat transformats per l'evangeli.

Diumenge 22 maig Ezequiel 36,26-28

Aquest passatge no és el més adient per el Diumenge de Trinitat, però ens recorda l'obra de Déu, que sempre va més enllà de les expectatives humanes. Hi ha coses, moltes coses, que per nosaltres, els humans, són del tot impossibles. Però Déu és el Déu del miracle i si no podem entendre la seva obra, tampoc podem penetrar en el misteri de la seva persona.

Dilluns 23 maig Gènesi 18,1-14

El cor nou i l'esperit nou de què parla el profeta ens han estat donats per Crist. No practiquem una religió de ritus externs –encara que aquests també hi siguin- sinó d'entrega i de confiança en el Senyor que ens ha cridat. Si hi ha hagut una renovació en nosaltres, aquesta és des de dins, del cor, i ha estat realitzada per Crist. Només l'arbre bo dóna bons fruits.

Dimarts 24 maig Romans 11,33-36

Podria ser aquest passatge la continuació del d'ahir. Al menys ens explica que Déu és inexplicable. Mai no entendrem els seus camins. Crist ha sortit al nostre encontre, l'hem acceptat com a Senyor i Salvador, i malgrat que això ha fet sorgir en nosaltres moltes preguntes, les posem en les mans de Déu, esperant la resposta quan el veurem cara a cara.

Dimecres 25 maig Marc 9,2-8

Una i una altra vegada, els cristians, hem tingut l'experiència dels apòstols a la muntanya de la transfiguració. Mai no ha estat de la mateixa manera, però recordem aquell moment quan descobrim la vertadera significació de Jesús. El veiem no com el Jesús de tots els dies, sinó com el Senyor i Salvador. Així passa amb la gent. Molts el coneixen i l'aprecien, però són pocs els que han vist tota la seva glòria. Nosaltres ho hem fet, i donem gràcies.

Dijous 26 maig Hebreus 1,1-4

Mai no ha deixat Déu els homes. Des del principi de la creació ens ha acompanyat, s'ha preocupat de nosaltres i ens ha enviat patriarques i profetes per tal que el poguéssim conèixer. Però a Déu no el coneixem per ells, sinó per Crist, el Fill de Déu, que es va fer home i viure entre nosaltres i en el seu rostre podem veure el nostre Pare del cel.

Divendres 27 maig Fets 17,22-28

Potser aquest és el discurs més ben estructurat de l'apòstol. El va fer en el lloc on es reunien els filòsofs i es va permetre citar un dels poetes clàssics. El missatge de Jesús entra en el món de la cultura i hi entra amb un nou estil. Pau és un mestre en fer-se, com ens diu, tot a tots, també en el món de la cultura. Potser no va tenir tot l'èxit que esperava, però l'evangeliva arribar a una altra capa de la societat.

Dissabte 28 maig Lluc 23,44-47

Matar Jesús va ser matar la vida, matar la llum, matar l'esperança. Tot això esdevé en les tres hores de foscor que van cobrir tota la terra. Però Jesús mai no mor. Per una banda, pateix la mateixa mort que nosaltres, però per l'altra, ressuscita. La seva mort serà vida per a tots nosaltres, els que en definitiva el van rebutjar i el vam crucificar.

Diumenge 29 maig Isaïes 43,8-13

“Jo sóc, sóc jo”, que el passatge repeteix, és el nom propi de Déu. Al menys és la interpretació que se'ns dóna de les quatre consonants que els jueus mai no pronunciaven, per no profanar el seu nom. Tota la intenció del profeta és assegurar-nos de que Déu és l'únic Déu i l'únic que salva. No hi ha cap altra possibilitat. D'això en donarà testimoni Crist i també ho hauríem de fer nosaltres.

Dilluns 30 maig Amós 3,4-8

Són dos passatges (4-5 i 6-8) dirigits un contra de Judá i l'altre contra d'Israel. Tots dos pobles rebran el càstig de Déu. Notem els càrrecs contra ells: el menyspreu de la llei i la idolatria, per una banda, i el menyspreu i l'explotació dels petits i dels indefensos, per l'altra. Déu demana fidelitat vers Ell, el Senyor, però especialment està preocupat pels que sofreixen. On som nosaltres en aquest camí?

Dimarts 31 maig Salm 13

Fins quan! Aquest és un clam que està molt sovint en els llavis dels creients. El món ens fa mal. Ens sentim impotents davant la injustícia, la desgràcia, la fam, el terrorisme, la malaltia i la mort. Vivim un món on el sofriment és el pa de cada dia. Quan s'acabarà tot això i vindrà el Regne de Déu? Una i una altra vegada fem la mateixa pregària que Jesús ens va ensenyar: “Vingui el teu Regne”.

El Dia a Dia es renova, ara pots rebre'l cada trimestre per correu electrònic, solament has d'avisar-nos a:

diaadia@esglesiatallers.org.

Si així ho fas, estalviarem molt de paper i el medi ambient ens ho agrairà.

També ens hi pots fer arribar les teves opinions.

Si prefereixes seguir rebent el format imprès no hi ha cap problema, te'l seguirem enviant.

També pots recomanar-nos a les teves amistats. Si ens volen rebre també poden adreçar-se al nostre correu electrònic.

Si tens facebook fes un "Me Gusta" a la nostra pàgina, i rebràs, cada matí, el devocional del dia.